

Arrest

nr. 205 799 van 22 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Capucienenlaan 63
9300 AALST

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 16 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Indiase nationaliteit beschikken, een Sikh zijn en afkomstig zijn uit Dadrian, tehsil Longowal, district Sangur in de provincie Punjab (India). U zou daar ook het grootste deel van uw leven blijven wonen, met uitzondering van de periode tussen 2008 en 2016 toen u wegens uw problemen in Amritsar onderdook. U was in India sinds 2006 verbonden aan de politieke partij 'Shiromani Akali Dal Longowal' (SADL) en zou wegens uw activiteiten voor hen problemen krijgen met uw politieke opponenten zoals de Bharatiya Janata-partij (BJP). Zo werd u in 2007 aangevallen door Manjeet Singh, een lid van de Hindu-nationalistische Rastriya Sangh Sewa (RSS).

Omdat u tot een andere partij hoorde, zo vermoedde u, zou u daarna regelmatig door hen worden bedreigd. Omdat ook de politie hen steunde zou u in 2007 en 2008 tweemaal worden gearresteerd en drie dagen vastgehouden worden in het politiekantoor van Longowal. In januari 2009 werd u 'Circle President' van de Youth Wing Longowal en kreeg u hierdoor meer aanzien. U verbleef ondertussen in Amritsar, maar zou nog regelmatig telefonisch worden bedreigd. Op 22 oktober 2009 werd een valse aanklacht tegen u ingediend en werd u één maand en zes dagen in de gevangenis vastgehouden. U zou de jaren nadien in Amritsar blijven wonen en werken, maar werd ook daar nog bedreigd. U hoopte dat de problemen doorheen de jaren zouden verdwijnen en keerde in april 2016 terug naar uw dorp. Omdat u er echter telefonisch bedreigd werd en ook uw gezin werd gevisieerd, besloot u dat het beter was om India te verlaten. Op 25 of 26 juni 2016 nam u met uw eigen paspoort en geldig visum vanuit Delhi het vliegtuig richting Wenen. U trok daarop verder naar Frankrijk en zou er de afgelopen twee jaar illegaal hebben gewoond en gewerkt als elektriciens. Op 13 maart 2018 nam u de trein in Toulouse, viel u in slaap en werd u pas wakker toen uw trein in België halt hield. Op 14 maart 2018 stond u te wachten aan een tramhalte in Knokke-Heist toen u door de politie werd gecontroleerd en werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgisch grondgebied bevond. U werd daarop overgebracht naar het Gesloten Centrum te Merksplas van waar uw repatriëring op 18 april 2018 een eerste keer werd voorzien. U verzette zich hier echter tegen en werd terug naar het Gesloten Centrum gebracht. Op 15 mei 2018 werd een tweede repatriëringspoging voorzien, maar op 14 mei 2018, en dus een dag voor uw geplande repatriëring, diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw eerste verzoek legde u volgende kopieën neer: uw Aadhaar-card (identiteitskaart), voter-card, Permanent Account Number-card (PAN), een lidmaatschapskaart van Akali Dal, een brief van Simranjit Singh Maan, Affidavits over uw problemen, de geboorteaktes van uw kinderen, een Frans belastingformulier en een Indiaas krantenartikel. U stuurde later nog een screenshot van uw profiel op Facebook (FB) door.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel #57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 17 december 2017 werd India vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U bent er echter niet in geslaagd het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aan te tonen. De vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan u worden toegekend, en wel om volgende redenen.

Ten eerste legde u geen enkel origineel begin van bewijs neer, zoals uw paspoort, ter staving van uw identiteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 23 mei 2018, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (én relaas) zo goed mogelijk te staven. Hoewel de Indiase ambassade in Brussel u een tijdelijk paspoort gaf en dus uw identiteit an sich niet ter discussie staat, is het opmerkelijk dat u **zelf** geen origineel stuk, zoals uw paspoort, kunt voorleggen. Deze kunnen nochtans van belang zijn, bijvoorbeeld voor de inschatting van het ogenblik van uw vertrek uit India of voor de plaatsbepaling van woonst in India.

Op de vraag waar uw originele paspoort naartoe was, verklaarde u bovendien nogal stereotiep dat u dit paspoort kwijtspeelde. U heeft het verlies van uw paspoort echter nooit aangegeven, waardoor dit eigenlijk niets meer dan een blote bewering is (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 6 juni 2018, p. 3). Dient te worden opgemerkt dat u ten aanzien van de politie nog had verklaard dat uw persoonlijke documenten zich in Italië bevonden in het kader van een lopende regularisatieprocedure (Volledige weerslag van het gesprek dat met de vreemdeling werd gevoerd in het kader van het hoorrecht). U ontkende (CGVS, p. 9). **Het lijkt er dan ook sterk op dat u uw paspoort liever niet kenbaar wenst te maken ten aanzien van de Belgische asielinstanties, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen.**

Ten tweede diende u pas uiterst laattijdig een verzoek om internationale bescherming in waardoor uw algemene geloofwaardigheid ernstig wordt ondermijnd. U verklaarde immers India te hebben verlaten in 2016 en zou sindsdien een tweetal jaar illegaal in Frankrijk hebben gewoond en gewerkt. U bleek nooit ernstige pogingen te hebben ondernomen om uw verblijf te legaliseren of wist dit alvast niet te staven, noch zou u ooit eerder een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend (CGVS, p. 6-7). U gevraagd waarom u nooit enige stappen daartoe zou hebben gezet, verwees u naar uw belastingformulieren, al heeft zulks geen uitstaans met de asielprocedure. Opnieuw gevraagd waarom u nooit eerder een verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend, merkte u dan weer op dat u “geen ziekte had en men u daarom dat niet had gegeven”, hetgeen kant noch wal raakt. U tenslotte opnieuw gevraagd naar de reden van uw geringe interesse in de asielprocedure, merkte u ditmaal op dat u “nooit gearresteerd werd in Frankrijk” én “alles heeft een tijdstip om te doen”, hetgeen allerminst afdoend is. Het lijkt er immers sterk op dat een verzoek om internationale bescherming voor u nooit een prioriteit is gebleken. **Wat meer is**, ook nadat u op 14 maart 2018 werd opgesloten in het Gesloten Centrum te Merksplas, leek u weinig gehaast om een eerste verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dat u hier nog mee zou wachten tot 14 mei 2018 om een eerste verzoek in te dienen, een dag voordat uw repatriëring voor de tweede keer werd voorzien, wijst er op dat u weinig belang hechtte aan het verkrijgen van internationale bescherming. Een dergelijke houding kan dan ook maar moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming. Van een verzoeker kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich zo snel mogelijk zou wenden tot de bevoegde autoriteiten om aldus internationale bescherming voor diezelfde vrees te krijgen. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Dat u hier meerdere jaren mee zou wachten, komt uw geloofwaardigheid allerminst ten goede. Dat u overigens als verschoning voor deze laattijdigheid zou opmerken dat u wachtte aangezien u dacht dat men u zou vrijlaten en u kon terugkeren naar Parijs, overtuigt niet en ondergraaft uw geloofwaardigheid enkel verder (CGVS, p. 10). **Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u alle mogelijke middelen aanwendt om in België te kunnen blijven, meer dan dat u een oprechte vraag indiende tot het verkrijgen van internationale bescherming.**

Ten derde wordt de geloofwaardigheid van uw vrees compleet ondermijnd door uw tegenstrijdige verklaringen ten aanzien van de Belgische autoriteiten. Zo dient te worden gewezen op uw initiële verklaringen die u aflegde nadat u werd aangehouden. Zo werd u toen door de politie gepolst naar uw beweegredenen om in België te zijn, waarop u enkel antwoordde hier te zijn: “Om werk te zoeken in de landbouw of horecasector”. U werd verder gevraagd naar eventuele redenen waarom u niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, waarop u dan weer enkel stelde dat een terugkeer onmogelijk was “omdat ik arm ben” (Formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling). Ook later, wanneer u werd gehoord naar aanleiding van uw opsluiting in het Gesloten Centrum te Merksplas, klonk eenzelfde verhaal. Zo verklaarde u toen “uit India te zijn vertrokken omdat ik mijn gezin wil onderhouden. We zijn een arme familie (...)”. Wat meer is, u werd toen ook gevraagd waarom u niet zou kunnen terugkeren naar India, waarop u als volgt antwoordde: “Ik ben niet bang om terug te keren naar India. Ik ben naar Frankrijk gekomen om te werken als elektricien.” In ieder geval, u werd zelfs letterlijk de mogelijkheid geboden om asiel aan te vragen waarop u dan weer stelde: “Ik wens geen asielaanvraag in te dienen omdat ik geen vrees of problemen heb in mijn land van herkomst (...)” (Volledige weerslag van het gesprek dat met de vreemdeling werd gevoerd in het kader van het hoorrecht). Het is dan ook **bijzonder vreemd** vast te stellen dat u later alsnog beslist een verzoek om internationale bescherming in te dienen en plots wel een vreest meent te koesteren ten aanzien van uw land van herkomst (supra). U op deze frappante tegenstrijdigheid gewezen, ontkende u enkel en merkte u zelfs op dat u altijd hebt vermeld dat u problemen had in India. Dergelijke verschoning kan niet overtuigen.

Het CGVS wenst er dan ook op te wijzen dat de vragenlijst werd afgenomen met behulp van een tolk die het Punjabi machtig is, deze vragenlijst u werd voorgelezen en u zich akkoord verklaarde met de inhoud ervan. Opnieuw gewezen op het leugenachtige karakter van uw verklaringen, merkte u nu weer op dat u "dacht dat ze me zouden vrijlaten na 10 dagen, kon ik terug, daarna dacht ik dat het best was om problemen te vertellen en asiel aan te vragen (sic)" (CGVS, p. 16). Dergelijke verschooning is allerm minst afdoend. Opnieuw dient immers te worden vastgesteld dat een verzoek om internationale bescherming voor u nooit een prioriteit is gebleken. Dat u overigens ook over andere essentiële gegevens, zoals uw naam en geboortedatum, leugenachtige verklaringen zou afleggen, wijst op het algemeen leugenachtige karakter van uw verklaringen. **Dergelijke vaststellingen zijn tekenend voor uw absoluut gebrek aan oprechtheid en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen eigenlijk compleet.**

Wat er ook van zij, de ongeloofwaardigheid van uw relaas zou ten vierde ook nog blijken uit de talrijke vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Zo verklaarde u in India lid te zijn van 'Shiromi (sic) Akali Dal Amritsar', zou u sinds 2009 president zijn geweest van de Youth Wing in uw regio en kende u problemen met een zekere Manjeet Singh, lid van de RSS (CGVS, p. 10). U verklaarde dat uw problemen startten nadat u in 2007 werd aangevallen, maar wanneer exact dat was, wist u niet. U werd driemaal gearresteerd, maar wanneer exact dit was wist u evenmin (CGVS, 11-12). U verklaarde door een zekere Manjeet Singh te worden aangevallen, en gevraagd naar meer info over deze persoon omschreef u hem als volgt: "Hij is van RSS (...)". U werd opnieuw uitgenodigd meer te vertellen over uw vijand, maar overtuigde niet. Zo bleef u enkel herhalen dat "Ik hem goed ken", "Hij een deel van RSS is" en u "omwille van hem India hebt verlaten", weinig overtuigend (CGVS, p. 11). Dat u uw vijand dusdanig beknopt zou kunnen omschrijven is weinig ernstig. Van iemand die zijn vrouw, kinderen, huis, vrienden en land achterlaat mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij weet voor wie hij op de vlucht slaat.

In ieder geval, gevraagd naar de betekenis van RSS antwoordde u eerst Rastria Sangh Dal, maar corrigeerde u zich meteen; Rastria Sangh Sewa (CGVS, p. 11). RSS staat echter voor Rashtriya Swayamsevak Sangh. In ieder geval, u verklaarde evenzeer problemen te kennen met de BJP, maar ook over deze partij bleek uw kennis ontoereikend. Zo kreeg u de kans om alles over de partij te vertellen wat u wist of waar zij voor staan, maar geraakte u niet verder dan: "De BJP is geen goede partij" en "BJP is een heel slechte partij. Ze doen niets goed. Ze zijn tegen andere religies (...)", opnieuw weinig overtuigend. Wat er ook van zij, ook over uw eigen partij bleek u weinig informatie te bezitten. Zo werd u gevraagd door wie de partij werd opgericht waarop u Simranjit Singh Maan antwoordde, echter blijken er meerdere oprichters te zijn. U verklaarde verder foutief dat de partij "In 1982. Of 83 (...) " werd opgericht, terwijl het eigenlijk 1994 blijkt te zijn. U verklaarde verder voor uw partij mensen te overtuigen om voor hen te stemmen, maar gevraagd hoe u dat zou doen geraakte u nooit verder dan stereotiepe beweringen: "We vertelden mensen dat onze leider heel goede persoon is (sic), (...) hij veel geld uitgegeven heeft, zorgt voor de vooruitgang van Punjab en landbouwers". U werd dan ook gepolst naar de ideologie die uw partij vertegenwoordigt, maar geraakte wederom niet verder dan stereotiepe verklaringen (CGVS, p. 12-13). Dat uw partij zich blijkbaar engageert voor de formatie van een onafhankelijk 'Khalistan', meldde u dan weer niet. Dergelijke gebrekkige kennis valt niet te rijmen met het door u aangemeten profiel en ondermijnt uw asielerelaas in grote mate.

Daarnaast ondermijnen ook volgende vaststellingen uw geloofwaardigheid. Zo verklaarde u reeds sedert 2007 problemen te kennen in India (supra), doch zou u pas in 2016 (supra) besloten hebben het land te verlaten. Dat u dusdanig lang zou wachten alvorens de vlucht vooruit te nemen is merkwaardig. Dat u overigens na acht jaar ondergedoken te hebben geleefd, zomaar zou terugkeren naar uw dorp ondermijnt dan ook de ernst van uw vrees in grote mate (CGVS, p. 5). Wat er ook van zij, de vaststelling dat u overigens uw vrouw en kinderen zou achterlaten in India en helemaal alleen zou vluchten, lijkt gezien de omvang van uw beweerde problemen weinig ernstig. U verklaarde verder dat uw vader recent werd gearresteerd, maar wist dit niet te staven, noch had u enig idee in welke gevangenis hij werd opgesloten (CGVS, p. 17-18). In ieder geval, dat u overigens zou verklaren eigenlijk niet te weten waarom u problemen had met Manjeet Singh, ondermijnt uw geloofwaardigheid dan ook finaal. Van een asielsezoeker die zijn hele hebben en houden achterlaat, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij weet waarom hij op de vlucht slaat.

Tot slot bleek uit uw gehoor dat u nooit ernstige pogingen hebt ondernomen om bescherming te krijgen van de Indiase autoriteiten, hetgeen weinig aannemelijk lijkt. Zo verklaarde u dan wel dat u "alles had gedaan en zelfs hulp had gezocht bij de rechtbank."

U wist dit echter niet te staven waardoor dit niets meer dan een blote bewering is en bovendien blijkt uit uw verklaringen dat de rechtbank weldegelijk is tussengekomen. Het feit dat u met uw eigen officiële paspoort, uitgereikt door de autoriteiten, India zonder enige moeilijkheden kon verlaten, wijst er evenmin op dat u bij uw vertrek een vrees hoefde te koesteren voor de autoriteiten van uw land van herkomst (CGVS, p. 4). U kon aldus geen gegronde reden geven waarom u zich bij eventuele problemen in geval van een eventuele terugkeer naar India niet zou kunnen beroepen op de hulp van en/of bescherming door aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten tegen mogelijke problemen.

In dit verband kan ook opgemerkt worden dat India door de Belgische autoriteiten beschouwd wordt als een veilig land van herkomst. Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de verzoeker om internationale bescherming een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 17 december 2017 werd India vastgesteld als veilig land van herkomst.

*In ieder geval, mocht er nog enig geloof worden gehecht aan uw relaas -quod non-, dient te worden gewezen op het uiterst lokale karakter van uw problemen. U haalde naast bovenstaande motieven geen enkele andere reden aan waarom u zich nergens anders binnen India zou kunnen vestigen (CGVS, p. 15). Dat u nooit ernstige stappen hebt ondernomen om tot een mogelijke oplossing te komen, doch de drastische beslissing nam om uw land te verlaten doet absoluut afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Dat u bovendien ook nog eens zou verklaren dat u zelf wel in India zou kunnen blijven wonen, maar u uw kinderen een veilig onderkomen wou schenken (CGVS, p. 15), is -aangezien u India helemaal alleen hebt verlaten- bijzonder frappant. **Het heeft er dan ook alle schijn van weg, dat er louter en alleen economische motieven aan de grondslag van uw vertrek zouden liggen.***

Ten vijfde spreken ook de door u neergelegde documenten uw beweringen tegen. Vooreerst dient immers te worden opgemerkt dat documenten slechts een ondersteunende functie hebben, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande documenten in India, wegens de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Bijgevolg bezitten dergelijke stukken op zich reeds een geringe bewijswaarde. Te meer u slechts kopieën neerlegde en deze altijd onderhevig kunnen zijn aan mogelijk knip- en plakwerk is de bewijswaarde van uw stukken bijzonder beperkt. Dient nog te worden opgemerkt dat de door u neergelegde stukken een bijzonder gesolliciteerd karakter met zich mee lijken te dragen en enkel en alleen ten behoeve van uw asielaanvraag lijken te zijn opgesteld. De vaststelling dat uw juridische documenten en de brief van uw vermeende partijleider pas **zeer recent en in het gebrekkig Engels** werden opgesteld, bevestigt dan ook bovenstaand vermoeden.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas werden reeds allen besproken en vermogen niet om bovenstaande appreciatie in positieve zin te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als een enig middel geeft verzoeker een inhoudelijke kritiek op de motieven van de bestreden beslissing.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: "(...)Bij KB van 17 december 2017 werd India vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U bent er echter niet in geslaagd het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aan te tonen. De vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan u worden toegekend, en wel om volgende redenen.

(...)

Ten tweede diende u pas uiterst laattijdig een verzoek om internationale bescherming in waardoor uw algemene geloofwaardigheid ernstig wordt ondermijnd. U verklaarde immers India te hebben verlaten in 2016 en zou sindsdien een tweetal jaar illegaal in Frankrijk hebben gewoond en gewerkt. U bleek nooit ernstige pogingen te hebben ondernomen om uw verblijf te legaliseren of wist dit alvast niet te staven, noch zou u ooit eerder een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend (CGVS, p. 6-7). U gevraagd waarom u nooit enige stappen daartoe zou hebben gezet, verwees u naar uw belastingformulieren, al heeft zulks geen uitstaans met de asielprocedure. Opnieuw gevraagd waarom u nooit eerder een verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend, merkte u dan weer op dat u "geen ziekte had en men u daarom dat niet had gegeven", hetgeen kant noch wal raakt. U tenslotte opnieuw gevraagd naar de reden van uw geringe interesse in de asielprocedure, merkte u ditmaal op dat u "nooit gearresteerd werd in Frankrijk" én "alles heeft een tijdstip om te doen", hetgeen allerm minst afdoend is. Het lijkt er immers sterk op dat een verzoek om internationale bescherming voor u nooit een prioriteit is gebleken. ***Wat meer is***, ook nadat u op 14 maart 2018 werd opgesloten in het Gesloten Centrum te Merksplas, leek u weinig gehaast om een eerste verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dat u hier nog mee zou wachten tot 14 mei 2018 om een eerste verzoek in te dienen, een dag voordat uw repatriëring voor de tweede keer werd voorzien, wijst er op dat u weinig belang hechtte aan het verkrijgen van internationale bescherming. Een dergelijke houding kan dan ook maar moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiaire Bescherming. Van een verzoeker kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich zo snel mogelijk zou wenden tot de bevoegde autoriteiten om aldus internationale bescherming voor diezelfde vrees te krijgen. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Dat u hier meerdere jaren mee zou wachten, komt uw geloofwaardigheid allerm minst ten goede. Dat u overigens als verschoning voor deze laattijdigheid zou opmerken dat u wachtte aangezien u dacht dat men u zou vrijlaten en u kon terugkeren naar Parijs, overtuigt niet en ondergraaft uw geloofwaardigheid enkel verder (CGVS, p. 10). ***Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u alle mogelijke middelen aanwendt om in België te kunnen blijven, meer dan dat u een oprechte vraag indiende tot het verkrijgen van internationale bescherming.***

Ten derde wordt de geloofwaardigheid van uw vrees compleet ondermijnd door uw tegenstrijdige verklaringen ten aanzien van de Belgische autoriteiten. Zo dient te worden gewezen op uw initiële verklaringen die u aflegde nadat u werd aangehouden. Zo werd u toen door de politie gepolst naar uw beweegredenen om in België te zijn, waarop u enkel antwoordde hier te zijn: "Om werk te zoeken in de landbouw of horecasector". U werd verder gevraagd naar eventuele redenen waarom u niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, waarop u dan weer enkel stelde dat een terugkeer onmogelijk was "omdat ik arm ben" (Formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling). Ook later, wanneer u werd gehoord naar aanleiding van uw opsluiting in het Gesloten Centrum te Merksplas, klonk eenzelfde verhaal. Zo verklaarde u toen "uit India te zijn vertrokken omdat ik mijn gezin wil onderhouden. We zijn een arme familie (...)". Wat meer is, u werd toen ook gevraagd waarom u niet zou kunnen terugkeren naar India, waarop u als volgt antwoordde: "Ik ben niet bang om terug te keren naar India. Ik ben naar Frankrijk gekomen om te werken als elektricien." In ieder geval, u werd zelfs letterlijk de mogelijkheid geboden om asiel aan te vragen waarop u dan weer stelde: "Ik wens geen asielaanvraag in te dienen omdat ik geen vrees of problemen heb in mijn land van herkomst (...) "(Volledige weerslag van het gesprek dat met de vreemdeling werd gevoerd in het kader van het hoorrecht). Het is dan ook **bijzonder vreemd** vast te stellen dat u later alsnog beslist een verzoek om internationale bescherming in te dienen en plots wel een vreest meent te koesteren ten aanzien van uw land van herkomst (supra). U op deze frappante tegenstrijdigheid gewezen, ontkende u enkel en merkte u zelfs op dat u altijd hebt vermeld dat u problemen had in India. Dergelijke verschoning kan niet overtuigen. Het CGVS wenst er dan ook op te wijzen dat de vragenlijst werd afgenomen met behulp van een tolk die het Punjabi machtig is, deze vragenlijst u werd voorgelezen en u zich akkoord verklaarde met de inhoud ervan. Opnieuw gewezen op het leugenachtige karakter van uw verklaringen, merkte u nu weer op dat u "dacht dat ze me zouden vrijlaten na 10 dagen, kon ik terug, daarna dacht ik dat het best was om problemen te vertellen en asiel aan te vragen (sic)" (CGVS, p. 16). Dergelijke verschoning is allerm minst afdoend. Opnieuw dient immers te worden vastgesteld dat een verzoek om internationale bescherming voor u nooit een prioriteit is gebleken. Dat u overigens ook over andere essentiële gegevens, zoals uw naam en geboortedatum, leugenachtige verklaringen zou afleggen, wijst op het algemeen leugenachtige karakter van uw verklaringen. **Dergelijke vaststellingen zijn tekenend voor uw absoluut gebrek aan oprechtheid en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen eigenlijk compleet.**

Wat er ook van zij, de ongeloofwaardigheid van uw relaas zou ten vierde ook nog blijken uit de talrijke vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Zo verklaarde u in India lid te zijn van 'Shiromi (sic) Akali Dal Amritsar', zou u sinds 2009 president zijn geweest van de Youth Wing in uw regio en kende u problemen met een zekere Manjeet Singh, lid van de RSS (CGVS, p. 10). U verklaarde dat uw problemen startten nadat u in 2007 werd aangevallen, maar wanneer exact dat was, wist u niet. U werd driemaal gearresteerd, maar wanneer exact dit was wist u evenmin (CGVS, 11-12). U verklaarde door een zekere Manjeet Singh te worden aangevallen, en gevraagd naar meer info over deze persoon omschreef u hem als volgt: "Hij is van RSS (...)". U werd opnieuw uitgenodigd meer te vertellen over uw vijand, maar overtuigde niet. Zo bleef u enkel herhalen dat "Ik hem goed ken", "Hij een deel van RSS is" en u "omwille van hem India hebt verlaten", weinig overtuigend (CGVS, p. 11). Dat u uw vijand dusdanig beknopt zou kunnen omschrijven is weinig ernstig. Van iemand die zijn vrouw, kinderen, huis, vrienden en land achterlaat mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij weet voor wie hij op de vlucht slaat.

In ieder geval, gevraagd naar de betekenis van RSS antwoordde u eerst Rastria Sangh Dal, maar corrigeerde u zich meteen; Rastria Sangh Sewa (CGVS, p. 11). RSS staat echter voor Rashtriya Swayamsevak Sangh. In ieder geval, u verklaarde evenzeer problemen te kennen met de BJP, maar ook over deze partij bleek uw kennis ontoereikend. Zo kreeg u de kans om alles over de partij te vertellen wat u wist of waar zij voor staan, maar geraakte u niet verder dan: "De BJP is geen goede partij" en "BJP is een heel slechte partij. Ze doen niets goed. Ze zijn tegen andere religies (...)", opnieuw weinig overtuigend. Wat er ook van zij, ook over uw eigen partij bleek u weinig informatie te bezitten. Zo werd u gevraagd door wie de partij werd opgericht waarop u Simranjit Singh Maan antwoordde, echter blijken er meerdere oprichters te zijn. U verklaarde verder foutief dat de partij "In 1982. Of 83 (...) " werd opgericht, terwijl het eigenlijk 1994 blijkt te zijn. U verklaarde verder voor uw partij mensen te overtuigen om voor hen te stemmen, maar gevraagd hoe u dat zou doen geraakte u nooit verder dan stereotiepe beweringen: "We vertelden mensen dat onze leider heel goede persoon is (sic), (...) hij veel geld uitgegeven heeft, zorgt voor de vooruitgang van Punjab en landbouwers". U werd dan ook gepolst naar de ideologie die uw partij vertegenwoordigt, maar geraakte wederom niet verder dan stereotiepe verklaringen (CGVS, p. 12-13).

Dat uw partij zich blijkbaar engageert voor de formatie van een onafhankelijk 'Khalistan', meldde u dan weer niet. Dergelijke gebrekkige kennis valt niet te rijmen met het door u aangemeten profiel en ondermijnt uw asielrelaas in grote mate.

Daarnaast ondermijnen ook volgende vaststellingen uw geloofwaardigheid. Zo verklaarde u reeds sedert 2007 problemen te kennen in India (supra), doch zou u pas in 2016 (supra) besloten hebben het land te verlaten. Dat u dusdanig lang zou wachten alvorens de vlucht vooruit te nemen is merkwaardig. Dat u overigens na acht jaar ondergedoken te hebben geleefd, zomaar zou terugkeren naar uw dorp ondermijnt dan ook de ernst van uw vrees in grote mate (CGVS, p. 5). Wat er ook van zij, de vaststelling dat u overigens uw vrouw en kinderen zou achterlaten in India en helemaal alleen zou vluchten, lijkt gezien de omvang van uw beweerde problemen weinig ernstig. U verklaarde verder dat uw vader recent werd gearresteerd, maar wist dit niet te staven, noch had u enig idee in welke gevangenis hij werd opgesloten (CGVS, p. 17-18). In ieder geval, dat u overigens zou verklaren eigenlijk niet te weten waarom u problemen had met Manjeet Singh, ondermijnt uw geloofwaardigheid dan ook finaal. Van een asielzoeker die zijn hele hebben en houden achterlaat, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij weet waarom hij op de vlucht slaat.

Tot slot bleek uit uw gehoor dat u nooit ernstige pogingen hebt ondernomen om bescherming te krijgen van de Indiase autoriteiten, hetgeen weinig aannemelijk lijkt. Zo verklaarde u dan wel dat u "alles had gedaan en zelfs hulp had gezocht bij de rechtbank." U wist dit echter niet te staven waardoor dit niets meer dan een blote bewering is en bovendien blijkt uit uw verklaringen dat de rechtbank weldegelijk is tussengekomen. Het feit dat u met uw eigen officiële paspoort, uitgereikt door de autoriteiten, India zonder enige moeilijkheden kon verlaten, wijst er evenmin op dat u bij uw vertrek een vrees hoefde te koesteren voor de autoriteiten van uw land van herkomst (CGVS, p. 4). U kon aldus geen gegronde reden geven waarom u zich bij eventuele problemen in geval van een eventuele terugkeer naar India niet zou kunnen beroepen op de hulp van en/of bescherming door aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten tegen mogelijke problemen.

In dit verband kan ook opgemerkt worden dat India door de Belgische autoriteiten beschouwd wordt als een veilig land van herkomst. Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de verzoeker om internationale bescherming een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 17 december 2017 werd India vastgesteld als veilig land van herkomst.

In ieder geval, mocht er nog enig geloof worden gehecht aan uw relaas -quod non-, dient te worden gewezen op het uiterst lokale karakter van uw problemen. U haalde naast bovenstaande motieven geen enkele andere reden aan waarom u zich nergens anders binnen India zou kunnen vestigen (CGVS, p. 15). Dat u nooit ernstige stappen hebt ondernomen om tot een mogelijke oplossing te komen, doch de drastische beslissing nam om uw land te verlaten doet absoluut afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Dat u bovendien ook nog eens zou verklaren dat u zelf wel in India zou kunnen blijven wonen, maar u uw kinderen een veilig onderkomen wou schenken (CGVS, p. 15), is -aangezien u India helemaal alleen hebt verlaten- bijzonder frappant. **Het heeft er dan ook alle schijn van weg, dat er louter en alleen economische motieven aan de grondslag van uw vertrek zouden liggen.**

Ten vijfde spreken ook de door u neergelegde documenten uw beweringen tegen. Vooreerst dient immers te worden opgemerkt dat documenten slechts een ondersteunende functie hebben, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande documenten in India, wegens de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Bijgevolg bezitten dergelijke stukken op zich reeds een geringe bewijswaarde. Te meer u slechts kopieën neerlegde en deze altijd onderhevig kunnen zijn aan mogelijk knip- en plakwerk is de bewijswaarde van uw stukken bijzonder beperkt. Dient nog te worden opgemerkt dat de door u neergelegde stukken een bijzonder gesolliciteerd karakter met zich mee lijken te dragen en enkel en alleen ten behoeve van uw asielaanvraag lijken te zijn opgesteld. De vaststelling dat uw juridische documenten en de brief van uw vermeende partijleider pas **zeer recent en in het gebrekkig Engels** werden opgesteld, bevestigt dan ook bovenstaand vermoeden.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

*De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas werden reeds allen besproken en vermogen niet om bovenstaande appreciatie in positieve zin te wijzigen.
(...)”.*

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Het betoog van verzoeker rond de motivering van zijn laattijdige verzoek om internationale bescherming onder verwijzing naar het UNHCR en de Procedurerichtlijn, kan niet overtuigen. Verzoeker geeft te kennen dat blijkens zijn asielrelaas hij helemaal niet op de hoogte was van de geijkte procedures om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Met het argument dat hij helemaal niet op de hoogte was van de geijkte procedures om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, kan verzoeker zijn houding niet verschonen.

Hoewel verzoeker tijdens het gehoor herhaaldelijk werd gevraagd naar de reden waarom hij nooit enige stappen daartoe zou hebben gezet, verwees hij eerst naar zijn belastingformulieren, vervolgens merkte hij op dat hij *“geen ziekte had en men u daarom dat niet had gegeven”*, om voorts te stellen dat hij *“nooit gearresteerd werd in Frankrijk”* én *“alles heeft een tijdstip om te doen”*. Verzoeker heeft aldus nooit te kennen gegeven dat het feit dat hij niet op de hoogte was van de asielprocedures hem verhinderd heeft een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Waar hij verwijst naar het gegeven dat hij in België is toegekomen zonder enige opvang, hier niemand kende en de taal niet machtig is doet hij geen afbreuk aan het gegeven dat hij sinds 2016 bij aankomst in Frankrijk niet de noodzaak kende om asiel aan te vragen.

Indien verzoeker daadwerkelijk een vrees voor vervolging koesterde in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico liep op ernstige schade in de zin van de bepalingen rond subsidiaire bescherming, acht de Raad het bovendien niet aannemelijk dat verzoeker zich niet beter informeerde omtrent de mogelijkheden van bescherming daarrond. Immers, van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag) of de subsidiaire bescherming inroept, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna of minstens bij het manifesteren van deze problemen bij de autoriteiten van het onthaalland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. Bovendien kan worden vastgesteld dat verzoeker in het gesprek met de ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van het hoorrecht op 15 maart 2018 te kennen gaf dat hij niet bang was om terug te keren naar India, dat hij hier geen asiel wenst aan te vragen omdat hij geen vrees of problemen heeft in zijn land van herkomst en dat hij enkel naar Frankrijk wil terugkeren om te werken als elektricien (stuk 11).

Het feit dat verzoeker geen asiel aanvraag in Frankrijk en ook in België zo lang wachtte om asiel aan te vragen, en dit vervolgens pas deed op 14 mei 2018, een dag voordat zijn repatriëring voor de tweede keer werd voorzien, doet in het licht van de voorgaande vaststellingen dan ook volstrekt afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door hem geschetste problemen.

Het betoog dat hij *“inderdaad verklaard [heeft] dat hij op zoek was naar werk, doch dit was eerder met de intentie om zijn bereidheid te tonen aan het CGVS om zich aan te passen in België. Hij leefde in de veronderstelling dat dit zijn asielaanvraag zou helpen als hij verklaarde dat hij door hard te werken hier in België. Echter dit mag geen afbreuk doen aan het feit dat zijn verklaringen in zijn geheel dienen gelezen te worden. De aantijging dat hij een leugenachtige verklaringen zou afgelegd hebben, snijdt bijgevolg geen hout.”* is niet ernstig. Verzoeker gaat hiermee volstrekt voorbij aan de pertinente motivering waarbij duidelijk werd vastgesteld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn nood aan internationale bescherming: *“Zo dient te worden gewezen op uw initiële verklaringen die u aflegde nadat u werd aangehouden.*

Zo werd u toen door de politie gepolst naar uw beweegredenen om in België te zijn, waarop u enkel antwoordde hier te zijn: "Om werk te zoeken in de landbouw of horecasector". U werd verder gevraagd naar eventuele redenen waarom u niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, waarop u dan weer enkel stelde dat een terugkeer onmogelijk was "omdat ik arm ben" (Formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling). Ook later, wanneer u werd gehoord naar aanleiding van uw opsluiting in het Gesloten Centrum te Merksplas, klonk eenzelfde verhaal. Zo verklaarde u toen "uit India te zijn vertrokken omdat ik mijn gezin wil onderhouden. We zijn een arme familie (...)". Wat meer is, u werd toen ook gevraagd waarom u niet zou kunnen terugkeren naar India, waarop u als volgt antwoordde: "Ik ben niet bang om terug te keren naar India. Ik ben naar Frankrijk gekomen om te werken als elektricien." In ieder geval, u werd zelfs letterlijk de mogelijkheid geboden om asiel aan te vragen waarop u dan weer stelde: "Ik wens geen asielaanvraag in te dienen omdat ik geen vrees of problemen heb in mijn land van herkomst (...) "(Volledige weerslag van het gesprek dat met de vreemdeling werd gevoerd in het kader van het hoorrecht). Het is dan ook **bijzonder vreemd** vast te stellen dat u later alsnog beslist een verzoek om internationale bescherming in te dienen en plots wel een vrees meent te koesteren ten aanzien van uw land van herkomst (supra). U op deze frappante tegenstrijdigheid gewezen, ontkende u enkel en merkte u zelfs op dat u altijd hebt vermeld dat u problemen had in India. Dergelijke verschoning kan niet overtuigen. Het CGVS wenst er dan ook op te wijzen dat de vragenlijst werd afgenomen met behulp van een tolk die het Punjabi machtig is, deze vragenlijst u werd voorgelezen en u zich akkoord verklaarde met de inhoud ervan. Opnieuw gewezen op het leugenachtige karakter van uw verklaringen, merkte u nu weer op dat u "dacht dat ze me zouden vrijlaten na 10 dagen, kon ik terug, daarna dacht ik dat het best was om problemen te vertellen en asiel aan te vragen (sic)" (CGVS, p. 16). Dergelijke verschoning is allerminst afdoend. Opnieuw dient immers te worden vastgesteld dat een verzoek om internationale bescherming voor u nooit een prioriteit is gebleken. Dat u overigens ook over andere essentiële gegevens, zoals uw naam en geboortedatum, leugenachtige verklaringen zou afleggen, wijst op het algemeen leugenachtige karakter van uw verklaringen. **Dergelijke vaststellingen zijn tekenend voor uw absoluut gebrek aan oprechtheid en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen eigenlijk compleet.**

Waar hij aangeeft dat uit de verklaringen van verzoeker duidelijk naar voor komt dat hij een ernstige vrees heeft bij zijn terugkeer naar Indië en dat hij volledig aan zijn lot zal worden overgelaten wat zou neerkomen op verwaarlozing/onmenselijke behandeling doet hij evenmin afbreuk aan de talrijke vaststellingen waaruit terecht blijkt dat er aan de door verzoeker voorgehouden vrees geen geloof kan worden gehecht.

Ook waar hij algemeen stelt duidelijk te kennen hebben gegeven dat bij een terugkeer vreesde voor de politieke tegenstander van het BJP doet hij geen afbreuk aan de bovenstaande concrete vaststellingen.

Voorts acht verzoeker het bijzonder streng van de verwerende partij waar wordt gesteld dat hij het partijmanifest niet zou kennen omdat hij een bepaald punt vergat op te noemen en acht hij de twijfels aan zijn kennis van zijn eigen partij volstrekt onzinnig. Hierbij moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker aangemeten profiel en asielaanvraag omdat verzoekers kennis van zijn partij op tal van punten ondermaats is. De Raad is bovendien van oordeel dat de oprichters, de oprichtingsdatum en de ideologie fundamentele aspecten zijn verbonden aan een politieke partij waardoor redelijkerwijs van verzoeker mag worden verwacht dat hij hiervan een gedegen en correcte kennis heeft. Dat hij bovendien niet verder komt dan algemene en stereotiepe beweringen bij de vraag hoe hij mensen overtuigde om voor zijn partij te stemmen doet des te meer afbreuk aan het door verzoeker voorgehouden profiel en asielaanvraag.

De stelling "dat hij zagezegd 9 jaar gewacht zou hebben en niets gedaan hebben is dan ook volstrekt onwaar, nu hij duidelijk aangetoond heeft dat hij meer dan een maand in de gevangenis heeft verbleven" verschoont het gegeven niet dat verzoeker zomaar zou terugkeren naar zijn dorp te meer hij zelf aangaf nog veelvuldige dreigingen te hebben gekregen

Verzoekende partij brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het Commissariaat- generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooringenomen zou zijn geweest of dat haar verzoek om internationale bescherming "kwaadwillig" zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de asielzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

De aangehaalde algemene informatie “waaruit blijkt dat er wel degelijk een rechtgeaarde vrees dient te zijn voor de BJP” is tot slot niet van zulke aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kan doen. Deze informatie heeft geen betrekking op verzoekers concrete persoon en problemen. Dergelijke algemene informatie kan geheel niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd een reëel risico loopt op ernstige schade.

Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

Gelet op het voorgaande wordt in de bestreden beslissing met recht besloten als volgt:

“Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas werden reeds allen besproken en vermogen niet om bovenstaande appreciatie in positieve zin te wijzigen..”

2.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. DIGNEF